

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו ויהי שובו
מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון: השליכו
מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם כם ועשו לכם
לב חדש ורוח חדשה ולמה תמותו בית ישראל: כי לא
אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחי:

ואתה שא קינה אל נשיא ישראל: ואמרת מה אמך וי
לבא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה:
ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם
אכל: וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש וביאהו
בחחים אל ארץ מצרים: ותרא כי נוחלה אברהם
תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו: ויתהלך
בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם
אכל: וידע אל מנותיו ועריהם החריבו תשם ארץ
ומלאה מקול שאגתו: ויתנו עליו גוים סביב ממדינות
ויפרשו עליו דשתם בשחתם נתפש: ויתנהו בסוגר
בחחים ויבאהו אל מלך בבל יבאהו במצודות למען
לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל: אמך
כנפץ ברמך על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים
רבים: ויהיו לה מטורת עז אל שבטי משלים ותגבה
קומתו על בין עבתיים וירא כגבהו כרב דליתיו: ותתש
בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה
התפרקו ויבשו מטה עזר אש אכלתהו: ועתה
שתולה במדבר בארץ ציהוצמא: ותצא אש ממטה
בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה עז שבט למשול
קינה היא ותהי לקינה:

Cap. XIX.
Duplici
parabolâ,
leonum &
vineæ, de-
scribit &
plangit
cladem
Hierosoly-
mæ, & mi-
seram sor-
tem Zede-
kiæ, cate-
rorumque
principum.

ער מא
פתח
באהנח

ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחודש באו
אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם דבר את
זקני קרושים

Cap. XX.
Propheta
cum pro-
bro Judæis
objicit pes-

המטרה
קרושים

cata patrium & propria: inde ad ulteriora tempora descendens de reductione Iſraelis in Terram, & ad Deum suum, vaticinatur.

זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלא דרשתי אתכם באים חיראני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה: 4
התשפוט אתם התשפוט בן אדם את תועבות אבותם הודיעם: 5
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: 6
ביום ההוא אנשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: 7
ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם: 8
וימרובו ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים: 9
ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר דמה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: 10
ואוציאם מארץ מצרים ואכאם אל המדבר: 11
ואתן להם את החקתי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: 12
וגם את שבתותי נתתי להם להינות לאות בני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: 13
וימרובו בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לבלתי חללם: 14
ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם: 15
וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: 16
וען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי

17 אחרי גלוליהם לכם הלך: ותחס עיני עליהם משחתם
 18 ולא עשיתי אותם כלה במדבר: ואמר אל בניהם
 אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו: אני יהוה
 19 אלהיכם בחקותי לכוואת משפטי שמרו ועשו אותם:
 ואת שבתותי קדשו והיו לאות בני ובניכם לדעת כי כ
 20 אני יהוה אלהיכם: וימרובי הבנים בחקותי לא הלכו
 21 ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה
 אותם האדם וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפך
 22 חמתי עליהם לכלות אפי במ מדבר: והשיבת את
 ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר
 23 הוצאתי אתם לעיניהם: גם אני נשאתי את ידי להם
 במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות:
 24 יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו
 ואחרי גלול אבותם היו עיניהם: וגם אני נתתי להם כה
 25 חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם: ואטמא אותם
 במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמש למען
 26 אשר ידעו אשר אני יהוה: לכן דבר אל בית ישראל
 בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת
 27 גדפו אותי אבותיכם כמעלם בי מעל: ואביאם אל
 הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם ויראו
 כל גבעה רמה וכל עץ עבות ויזכרו שם את זבחיהם
 ויתנו שם בעם קרבנם וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו
 28 שם ארז נספיהם: ואמר אלהם מה הבמה אשר
 אתם הבאים שם ויקרא שמה במה עד היום הזה:
 לכן אמרו אל בית ישראל כה אמר אדני ל
 יהוה הברוך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי
 29 שקוציהם אתם זנים: ובשאת מתנתיכם בהעביר
 בניכם

ג'ט אפר שורק

עד כאן

בניכם באש אתם נטמאים לכל גלוליכם עד היום
 ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה
 32 אם אדרש לכם: והעלה על דוחכם היו לא
 תהיה אשרי אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות
 33 הארצות לשרת עץ ואבן: חי אני נאם אדני יהוה
 אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה
 34 אמלוך עליכם: והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי
 אתכם מן הארצות אשר נפוצתם בם ביד חזקה
 לה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה: והבאתי אתכם
 אל מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים:
 36 כאשר נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים
 37 כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: והעברתי אתכם
 38 תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית: וברותי
 מכם המרדים והפושעים כי מארץ מגוריהם אוציא
 אותם ואל אדמת ישראל לא יבואו וידעתם כי
 39 אני יהוה: ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה
 איש גלוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעים אלי
 ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם
 מ ובגלוליכם: כי בהר קדשי בהר מרום ישראל
 נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל
 כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את
 תרומותיכם ואת ראשית משאותיכם בכל
 41 קדשיכם: בריח נוחה ארצה אתכם
 בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם
 מן הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם
 42 לעיני הגוים: וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם
 אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי
 43 לתת אותה לאבותיכם: וזכרתם שם את דרכיכם

לג 3 k k ואת

וְאֵת כָּל־עַלְלוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר נִטְמַאתֶם בָּם וְנִקְטַחְתֶּם
בְּפָנֵיכֶם בְּכָל־רְעוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם: וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי 44
יְהוָה בְּעֲשׂוֹתַי אֶתְכֶם לְמַעַן שְׁמִי לֹא כִדְרֵיכֶם הָרְעִים
וְכַעֲלִילוֹתֵיכֶם הַנִּשְׁחָתוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדֹנָי
יְהוָה:

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן־אָדָם שִׁים פְּנִיךָ דֶרֶךְ מָה 46
תִּמְנָה וְהִטָּף אֶל־דְרוֹם וְהִנְבֵּא אֶל־יַעַר הַשָּׂדֶה הַנָּגֵב:
וַאֲמַרְתָּ לְיַעַר הַנָּגֵב שָׁמַע דְּבַר־יְהוָה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי 47
יְהוָה הֲנִי מְצִית בָּךְ אִשׁ וְאֹכְלָה בְּךָ כָּל־עֵץ לַח וְכָל־
עֵץ יָבֵשׁ לֹא־תִכְפַּר לְהַבַּת שְׁלֵהֶבֶת וְנִצְרְבוּבָה כָּל־
פְּנִים מִנָּגֵב צְפוֹנָה וְרָאוּ כָּל־בֶּשֶׂר כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּעַרְתִּיהָ 48
לֹא תִכְכַּר: וְאָמַר אַחֵה אֲדֹנָי יְהוָה הִמָּה אֹמְרִים לִי 49

הֲלֹא מִמֶּשֶׁל מְשָׁלִים הוּא: וַיְהִי דְבַר־כָּא

Cap. XXI.
Rursum tri-
ste oracu-
lum de Hie-
rosolymis.
Regem Ba-
bylonia,
captis au-
spicis, pri-
mum con-
tra Judaeos
morurum,
tum contra
alias gen-
tes.

יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן־אָדָם שִׁים פְּנִיךָ אֶל־יְרוּשָׁלַם וְהִטָּף 2
אֶל־מִקְדָּשִׁים וְהִנְבֵּא אֶל־אֲדַמְתֵי יִשְׂרָאֵל: וַאֲמַרְתָּ 3
לְאֲדַמְתֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר יְהוָה הֲנִי אֵלֶיךָ וְהוֹצֵאתִי
חֲרָבִי מִתְעַרְרָה וְהִכַרְתִּי מִמֶּךָ צְדִיק וְרָשָׁע: יַעַן אֲשֶׁר־ 4
הִכַרְתִּי מִמֶּךָ צְדִיק וְרָשָׁע לְכֵן תֵּצֵא חֲרָבִי מִתְעַרְרָה אֶל־
כָּל־בֶּשֶׂר מִנָּגֵב צְפוֹן: וַיִּדְעוּ כָּל־בֶּשֶׂר כִּי־אֲנִי יְהוָה ה 5
הוֹצֵאתִי חֲרָבִי מִתְעַרְרָה לֹא תָשׁוּב עוֹד: וְאַתָּה 6

בֶּן־אָדָם הֲאֵנָה בְּשִׁבְרוֹן מִתַּנִּים וּבְמִרְיוֹת תֵּאֲנַח 7
לְעֵינֶיהֶם: וְהָיָה כִּי־אָמְרוּ אֵלֶיךָ עַל־מַה אַתָּה נֹאמֵר 7
וַאֲמַרְתָּ אֶל־שְׁמוּעָה כִּי־בָאָה וְנָמַס כָּל־לֵב וּרְפוּ כָּל־
יָדַי וְכַהֲתַרְהוּ כָּל־רוּחַ וְכָל־בְּרָכִים תִּלְכְּנָה מִיָּם הַנָּה 8
בָּאָה וְנִהְיִיתָ נָאִם אֲדֹנָי יְהוָה: וַיְהִי דְבַר־ 8
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן־אָדָם הִנְבֵּא וַאֲמַרְתָּ כֹּה־אָמַר 9
יְהוָה אָמַר חֲרָב חֲרָב הוֹחֲדָה וְגַם מְרוּטָה: לְמַעַן 9
טָבַח טָבַח הוֹחֲדָה לְמַעַן הִיָּה־לָּהּ בָּרֶק מְרֻטָה אוֹ
נָשִׁישׁ

פחה
כאתנח